

Юрій ОНОПРІЄНКО,
директор Озернянської ЗОШ І–ІІІ ст.
Білоцерківського р-ну Київської обл.;

Наталія ТРОХИМЧУК,
вчитель початкових класів

Сто днів у школі

Наш педагогічний колектив системою позакласних заходів сприяє дитині робити перші кроки в омріяне майбутнє. Одна з форм роботи – виступи учнів на шкільній сцені. Лише за дев'ять місяців (з лютого по грудень) нинішні першокласники перебувають у центрі уваги не тільки 1 вересня.

Щорічно у нас проходить "Свято дошкolarика" (у два етапи). Перший – кінець лютого. Учні початкових класів демонструють майбутнім школярам (3–6 років), їхнім батькам свої успіхи у художній самодіяльності, театральному мистецтві (драматичний гурток, ляльковий театр), спорті (зокрема дзюдо). Дошкolarики знайомляться зі школою, "приміряють" себе до парти, смакують шкільним обідом. Другий етап – середина травня. Діти, які з 1 вересня стануть школярами, показують, чого вони навчилися у сім'ї, дитячому садку, що було б цікавим для глядачів (батьків, учнів початкових класів, учителів).

9 грудня – сотий день перебування першокласників у школі. На святі "100 днів у школі" першокласники у концертній програмі, конкурсах, змаганнях демонструють учням початкових класів, вихованцям дитячого садка, своїм батькам, бабусям, дідусям про своє інтелектуальне зростання. Фотографії з перших шкільних тижнів, відповіді батьків на запитання анкети про зміни у їхніх дітях, кумедні відповіді наймолодших школярів – цікавий матеріал для сценарію свята, шкільного часопису "Четвертий вимір" (комп'ютерний друк), шкільного сайту. По закінченні свята першокласники і вчителька фотографуються під написом "100 днів у школі".

Процес підготовки до свята та участь у ньому позитивно вплинули на згуртування учнів класу, батьківського колективу.

Ідеї перевірені часом і варті уваги.

Під звуки мелодії виходять першокласники і розміщують-ся на сцені, в глибині якої великий напис "100 днів у школі".

В е д у ч а. Добрий день! Це – перший клас! І сьогодні свято в нас!

В е д у ч и й. На зимовім видноколі зайнялась зоря.

Свято в школі! Свято в школі!

Р а з о м. Свято школяра!

У ч е н ь. Ми тепер вже не малі,
Ми сьогодні школярі.
І тепер у дружнім колі
Всім розкажемо, що в школі
Вже вчимося сотню днів.

У ч е н и ц я. Ми навчилися писати,
Вміємо також читати.
Обіцяєм мамі й тату:
Відмінниками в школі стати.

У ч е н ь. Буде свят у нас багато –
І серйозних, і смішних.
Але це – найперше свято,
Найважливіше з усіх!

У виконанні першокласників звучить пісня "Шкільний дзвінок".

Під мелодію пісні "Буратіно" виходять Мальвіна і Буратіно, виконують короткий танець. Буратіно неохайно вдягнений, у нього розстібнутий портфель, з якого виглядають пошарпані підручники та зошити.

М а л ь в і н а. От, невихований хлопчик! Куди ви йдете?
Б у р а т і н о. До школи.

М а л ь в і н а. І вам не соромно? Подивіться на себе! Хто вас такого пустить до школи? Адже школа – це храм науки. Що ви робитимете там у в такому вигляді?

Б у р а т і н о. Як то що? Бігати, бавитись, розважатись...

М а л ь в і н а. Годі, годі, годі ... геть усе на світі переплутав! Буратіно, поговоримо з вами про школу і шкільні приладдя. Я загадуватиму про них загадки, а ви відгадуйте! Добре?

Новий дім несучу в руці, двері в ньому на замку.
А живуть в будинку тім – книжки, ручки, олівці.

Б у р а т і н о. Знаю, знаю! Це шпаківня! (Мальвіна хапається за голову). Що, не так? Діти, підкажіть!

Д і т и. Портфель.

Б у р а т і н о. О, правильно! І як я раніше не здогадався?

Я до портфеля дуже звик,
І він без мене ні на крок:
Зі мною йде він на урок.
Його я дуже бережу (пригортає),
Бо добре сніжної пори
На ньому з'їхати з гори.

М а л ь в і н а. Воно і видно, як ви його бережете! Якщо ви на ньому з'їжджаєте з гори, то зрозуміло, чому він у вас такий. Діти, скажіть, хіба це дбайливе ставлення до портфеля?

Д і т и. Ні!

М а л ь в і н а. Поясніть цьому хлопчиську, як треба поводитися з портфелем. (Діти відповідають).

– Слухайте, Буратіно, мої наступні загадки. Діти, допомагайте...

Буратіно відвертається, відгадують діти.

Олівці і ручки поклали усі діти у ... (п е н а л и).
Вона вкладається в книжки, щоб не шарпати сторінки.
Дуже проста відгадка: цей предмет – ... (з а к л а д к а).
Нею тільки поведи – залишаються сліди.
Що за дивна штучка? Та це просто ... (р у ч к а).

– Буратіно, годі сердитись! Слухайте наступну загадку.

Цю найпершу в школі книжку
Знає будь-який школяр.

До усіх книжок доріжку
Прокладає нам ...

Б у р а т і н о. Самовар!
Д і т и. Буквар.

М а л ь в і н а. Ну, що ви, Буратіно! А ось діти відгадали
правильно. Мудрий Букварик всьому навчить, якщо захочеш.

Б у р а т і н о. Я ж знаю всі-всі букви!

М а л ь в і н а. Перевіримо. Я показуватиму букви,
а Буратіно називатиме. (В, М, Л, П, К, Р).

Б у р а т і н о. Ви, Ми, Ли, Пи, Ки, Ри... Чого смієтеся?
Я всі букви назвав!

М а л ь в і н а. Назвав то всі, але неправильно. Діти
допоможіть (*називають*).

Б у р а т і н о. Ха! Не вмю їх назвати, зате вмю книжки
читати! Ви мені не вірите? Я вам доведу! (*Дістає з портфеля
книжку*).

Діалог: Буратіно, Мальвіна, діти.

- Там на клумбі росте бак.
- Ой не так, ой не так, там на клумбі росте ... мак.
- На дивані кіт гурчить.
- Ні, неправда, він ... мурчить.
- В нірку враз сховалась тиша.
- Та не тиша, може, ... миша.
- В лузі виросла Галина.
- Не Галина, а ... калина.

М а л ь в і н а. Дійсно, Буратіно, ви вмієте читати, але
допускаєте багато помилок під час читання.

Б у р а т і н о. Я б з радістю залишився з першокласни-
ками і навчився читати правильно, але мені потрібно відшу-
кати Золотий Ключик. До побачення! (*Буратіно виходить*).

М а л ь в і н а. Зачекайте, Буратіно!... Ось так завжди...
Ніколи йому не вистачає часу на навчання!

Юні друзі, разом зі мною на свято мали прийти казкові
персонажі. Але, на жаль, вони не змогли. Лише надіслали
телеграми. Спробуйте їх впізнати.

"Дуже засмучена. Мишка випадково розбила яєчко. Прийти
не зможу". (Курочка Ряба).

"З'їв семеро козенят. Болить живіт". (Вовк).

"Припливти не зможу. Дід ще не зробив мені човник і весель-
це". (Івасик Телесик).

"Терміново викликали в Африку лікувати звірів. Не встигну
повернутися". (Лікар Айболить).

"Ніяк не витягнемо ріпку. Прибути не зможу". (Дід).

– Казки ви, діти, знаєте, правильно відповідаєте.

На уроках працювали? Що нового ще дізналися?

На сцену виходять першокласники.

У ч е н ь. Вчилися букви ми складати,

Трохи вміємо читати.
І без пальців рахувати –
1, 2, 3, 4, 5.

У ч е н и ц я. Перед вами рівно в ряд

Цифровий іде парад.
Треба добре цифри знати,
Гарно в зошит їх писати.

Першокласники показують цифри і декламують:

1-й у ч е н ь. Ось один, чи одиниця.

Тонка́, пряма́, неначе спиця.

2-й. А ось цифра два.

В неї кругла голова.
Довгий хвіст, зігнута шийка –
Це, як бачиш – двійка.

3 - й. Трійка – третя із значків,
Складена із двох гачків.

4 - й. А четвірка жартівливо
Випинає лікоть вліво.

5 - й. А ось і вийшла погулять
На папері цифра п'ять.
Руку вправо простягнула,
Ніжку бубликом зігнула.

6 - й. Цифра 6 – немов замок:
Знизу круг, вгорі гачок.

7 - й. Цифра 7 – як кочерга,
В неї, бач, одна нога.

8 - й. Цифра 8 – два кільця,
Без початку, без кінця.

9 - й. Цифра 9, чи дев'ятка –
Наче в цирку акробатка:
Сторчака як повернеться,
Зразу шісткою назветься.

10 - й. Кругла, наче буква О,
Цифра нуль, або ніщо.
Як стоїть він сам-самісінький,
То не вартий нічогісінько.
А як одиницю поруч
Ми поставимо ліворуч,
То із двох значків у нас
Число 10 стане враз.

В ч и т е л ь. А зараз – математичні задачі. Незвичай-
ні, жартівливі.

Три веселі киці
Грались на травіці.
Рижик теж до них прибіг –
Скільки кошенят усіх? (4)

На травіці, біля хати,
Метушаться цуценята.
Двоє білих, наче сніг,
Троє чорних, скільки всіх? (5)

Три овечки – біля гречки,
На лужку ще три овечки.
Порахуй овечок цих –
Скільки разом їх усіх? (6)

Каже мати квочка:
"В мене два синочки
Та чотири дочки".
Скільки діток в квочці?(6)

На полиці 8 книг.
Толя зняв одну із них.
Хто тепер сказати б міг,
Скільки на полиці книг? (7)

Пташка мала пташенят,
5 сіресеньких малят.
Раптом трапилась біда:
Випало одне з гнізда.
Скільки пташенят тоді
Залишилося в гнізді? (4)

Десять хлопчиків завзято
Вперто сперечались.
Двох із них гукнула мати.
Скільки їх зосталось? (8)

Хвилинка відпочинку. "Веселий математичний раху-
нок". (*Діти виконують ту кількість рухів, яку показує
вчитель на картках*).

Стільки раз в долоні плеснем.
Стільки раз ногою тупнем.
Всі присядьте стільки раз...
Нахиліться один раз.
Всі підстрибніть рівно стільки...
Не рахунок – гра і тільки.

Рахувати ми навчилися, А де ж зошит і лінійка?
Із портфелем здружились. Хто портфелика складав?
Бо живуть у домі сім Мабуть, учень-неумійко
Книжки, ручки, олівці. Загубив і не згадав.

*Виходять два учні в костюмах Лінійки, Зошита та
Буратіно.*

Б р у д н и й з о ш и т. Ой-ой-ой! Не маю сили,
Ви на мене наступили!

1 - й учень. Що це тут валяється?
 2 - й. Зошит, виявляється!
 3 - й. Підніміть його мерщій!
 4 - й. Чий він, чий?
 Зошит. Я подертий, я потертий
 І в обкладинці старій,
 Весь в чорнилі, у мастилі!

1 - й. Хто хазяїн твій?
 Зошит. Буратіно-лиходій!
 2 - й. А ти хто?
 Лінійка. Я терплю велику муку,
 Правлю хлопцю за шаблюку.
 Він дубасив мною стіл –
 Я вже тріснула навпіл!

Зошит. Ми тепер каліки з нею!
 Нам потрібні ліки з клею.
 3 - й (*звертається до Буратіно*).
 Що ти скажеш нам, хлопчисько?
 Буратіно. Я не буду мучити вас.
 І дурні покину звички.
 Я не гризиму, як мишка,
 Ручки, зошити та книжки.

4 - й. А тепер час працювати
 І кмітливість виявляти.
 З міху витягнемо сміху,
 Всім хай буде на потіху.

Учень. "Проспав".
 Школярика вчитель спитав:
 – Хто приклад тобі розв'язав?
 Бабуся, матуся чи тато?
 – Не можу я точно сказати,
 Бо вчора зарано ліг спати.

Учениця. "Відповідь".
 – Який тобі з предметів, Лізо,
 Найбільше до вподоби?
 – Телевізор.

Вчитель. А тепер пограємось у жартівливу гру "Ми теж". На кожну мою репліку ви відповідайте: "Ми теж!"

- Я сьогодні в зоопарку була! (Ми теж).
- І багато звірів побачила.
- Там верблюд плюється.
- Мавпа кривляється.
- Вовк кусається.
- Пташки гойдаються на гілках.
- Змії голосно шиплять.
- А ще я бачила маленьке слоненятко.
- Воно схоже на поросятко.
- Такі цікаві звірі.

Вчитель. Хоча учні нашого класу ще недавно стали школярами, проте вже вміють дотепно жартувати над собою.

Учениця. Став будильничок дзвонити,
 Щоб Артема розбудити,
 Зранку він вставать не хоче,
 Бавився аж до півночі.

Учень. Всі правила поведінки
 Юля добре знає,
 Та поспати дуже любить,
 В школу просипає.

Учениця. Андрій вміє рахувати,
 Та не хоче лиш писати.

Цифру він одну затер –
 Дірку в зошиті протер.
 Учень. Женя любить фізкультуру,
 Має він міцну фігуру.
 Він уроки не вивчає,
 Цілий день м'яча ганяє.

Учениця. Даша любить малювати
 І гарно співає,
 Щоб у класі не писати,
 Зошит забуває.

Вчитель. Щоб усі вас поважали,
 І пишались вами,
 Не багато і не мало –
 Треба знати десять правил.

Діти розповідають правила для учнів.

1 - й. Як прокинешся – вставай,
 Ліні волі не давай.
 2 - й. Квіточку роса умила.
 А мене уміє мило.
 3 - й. Зранку ти не поспішай,
 Подивись спочатку,
 Чи нічого не забув,
 Чи усе в порядку?
 4 - й. І дивися – не зівай,
 В школу швидко поспішай!
 5 - й. Не носи в кишенях жуйки,
 Крейду, яблука і булки,
 Кнопки, цвяхи, сірники,
 А носи носовички.
 6 - й. Будь охайним завжди сам,
 Уникай дірок і плям.
 7 - й. Вдома близьким не груби,
 Менших захищай завжди.
 8 - й. Скільки у небі ясних зірок –
 Скільки в шоденнику гарних оцінок.
 9 - й. Щоб тобою всі пишались.
 Перехожі озирались.
 10 - й. Так роби, щоб люди звикли:
 Ти – у всьому завжди приклад.

Вчитель. Як бачимо, правила школярів ви знаєте добре. Тож тепер ви – повноправні члени нашої шкільної родини. Ми бажемо, щоб ви гарно вчилися, розвивали свої здібності, таланти, своєю гарною поведінкою приносили батькам та вчителям тільки радість. А ще я хочу пригостити вас смачною, незвичайною кашею, кожна крупинка якої символізує гарну оцінку.

До схід сонця раненько вставала,
 У трьох водах крупу вимивала,
 На жаркому вогні нашу кашу варила,
 Щоб у наших дітей була сила.
 Щоб ви гарно навчались і розуму набирались.

Вчителька подає дітям кашу у горщику та роздає ложки.
 Хто скільки з'їсть крупинок,
 Той матиме стільки гарних оцінок.
 Ложки діставайте, їсти починайте.
 Кашу з'їдайте. Смачного!

– А на закінчення нашого свята заспіваймо веселу пісню. ("Шкільна пісня").

У матеріалі використано вірші українських поетів.